

В. П. Лукін

Єгоров Олексій Семенович

ЄГОРОВ Олексій Семенович (22. 11. 1914, м. Андижан, нині Узбекистан – 15. 04. 1970, похов. у Кіровограді) – військовик. Герой Радянського Союзу (1945). Учасник 2-ї світової війни. Держ., бойові та іноз. нагороди. В армії від 1938. Закін. військ. училище, навч. у Військ. академії (Ташкент, 1941–42). Служив у Центр. штабі партизан. руху (Москва, 1942–43). Від червня 1943 – у партизан. з'єднанні *О. Федорова*: заст. командира з диверс. роботи. Відзначився як командир диверс. груп у липні 1943 під час мінування залізнич. колій Ковель–Сарни, Ковель–Брест та у серпні 1944 – на тер. Словаччини (сформував бригаду, бійці якої у ході диверс. роботи зруйнували 21 міст, пустили під укіс 20 військ. ешелонів ворога, відіграли важливу роль у ході Словац. повстання). Від 1945 – на парт. роботі, від 1956 – заступник голови виконкому Кіровогр. обл. ради депутатів. З нагоди 25-річчя Словац. повстання засн. нагруд. знак «Зірка Єгорова», його ім'ям названо вулицю у Кіровограді, встановлено погруддя.

Бібліографічний опис:

Єгоров Олексій Семенович / В. П. Лукін// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17526>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).